

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. s. r. o.**, zastoupeného JUDr. Ing. Jiřím Tauberem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, Mírové náměstí 207/34, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Liberci**, se sídlem v Liberci, Rumjancevova 10, **za účasti zúčastněné osoby J. V.**, zastoupeného Mgr. Kateřinou Bitterovou, advokátkou se sídlem v Teplicích, Baarova 1594/16, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení – stěžovatele, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 19. 4. 2006, č. j. 59 Ca 97/2005 – 25,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 19. 4. 2006, č. j. 59 Ca 97/2005 – 25 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Osoba zúčastněná na řízení (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížností napadla shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Liberci ze dne 28. 7. 2005, č. j. O-30-399/2005-Prch (dále též „rozhodnutí žalovaného“) a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Ústí nad Labem ze dne 19. 5. 2005, č. j. OR-164/2004-510/6 (dále též „rozhodnutí katastrálního úřadu“) pro nezákonnost a věc se vrátila žalovanému k dalšímu řízení.

Zrušeným rozhodnutím žalovaného bylo potvrzeno rozhodnutí katastrálního úřadu a zamítnuto odvolání žalobce. Rozhodnutím katastrálního úřadu bylo o opravě chyby v katastrálním operátu rozhodnuto tak, že nebude provedena oprava zápisu v katastru nemovitostí spočívající v doplnění věcného břemene pro každého vlastníka pozemku č. 1201 právo vstupovat, přejíždět přes pozemek a parkovat na pozemku č. 1196/1 v k. ú. K. B. (dále jen „věcné břemeno“).

Řízení o opravě chyby předcházelo v roce 2001 vkladové řízení dle zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

Dne 16. 4. 2004 žalobce a společnost T. s. r. o. podali návrh katastrálnímu úřadu na opravu údaje a to doplnění zápisu výše uvedeného věcného břemene. Dne 28. 4. 2004 jim katastrální úřad oznámil provedení opravy chyby spočívající v doplnění zápisu věcného břemene dle smlouvy ze dne 9. 10. 2001 a rozhodnutí č. V-3370/2001. Katastrální úřad uvedl, že v uvedené smlouvě i návrhu na vklad bylo ujednání o věcném břemenu a zápis věcného břemene byl proveden v souladu se založenou listinou, v daném případě se jednalo o chybu ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále též „katastrální zákon“).

Dne 11. 1. 2005 stěžovatel, ke dni 2. 3. 2004 nový vlastník nemovitostí zapsaných na LV č. 435 (na základě usnesení soudního exekutora o udělení příklepu ze dne 2. 3. 2004, č. j. Ex 144/2003-10, jež nabylo právní moci dne 18. 11. 2004), vyjádřil nesouhlas s provedením opravy chyby. Katastrální úřad toto podání posoudil jako nesouhlas dle § 8 odst. 5 katastrálního zákona a zahájil správní řízení o opravě chyby dle citovaného ustanovení.

Katastrální úřad dne 16. 2. 2005 rozhodl o návrhu žalobce a společnosti T. s. r. o. ze dne 16. 4. 2004 tak, že v souboru popisných informací byl doplněn zápis věcného břemene dle smlouvy ze dne 9. 10. 2001 a rozhodnutí č. V-3370/2001. Toto rozhodnutí bylo k odvolání stěžovatele zrušeno rozhodnutím žalovaného č. j. ZKI O-14/214/2005-Prch ze dne 27. 4. 2005 s tím, že k návrhu na vklad byl povolen pouze vklad vlastnického práva, což vyplývá z obsahu výkazu změn č. V-3370/2001-510, když výkaz změn řeší jen změny vlastnických, nikoli jiných právních vztahů. Stav zápisů v souboru popisných informací tak dle žalovaného nelze označit za chybu vzniklou zřejmým omylem při vedení katastru nemovitostí.

V dalším řízení katastrální úřad pod č. j. OR-164/2004-510/6 dne 19. 5. 2005 vyslovil, že dle § 8 odst. 5 katastrálního zákona oprava zápisu v katastru nemovitostí, a to doplnění věcného břemene, nebude provedena.

Rozhodnutím žalovaného bylo prvoinstanční rozhodnutí katastrálního úřadu potvrzeno a zamítnuto odvolání žalobce. V odůvodnění žalovaný uvedl, že podle rozhodnutí č. V-3370/2001 nedošlo ke vkladu a zápisu práva odpovídajícího věcnému břemenu, neboť katastrální úřad byl vázán návrhem na vklad, nikoli obsahem předložené smlouvy. Toto bylo ověřeno z výkazu změn č. V-3370/2001. Protože nedošlo ke vkladu práva odpovídajícího věcným břemenům, nedošlo ani k nabytí tohoto práva dle § 151o obč. zákoníku a tento stav nelze řešit opravou chyby. Skutečnost, že smlouva obsahuje více práv, je opatřena doložkou a razítkem o provedení vkladu a v katastru je zapsáno pouze jedno právo, není chybou ve smyslu § 8 katastrálního zákona.

Krajský soud napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2005 č. j. O-30-399/2005-Prch s odůvodněním, že se neztotožnil se závěrem žalovaného, z něhož bylo vycházeno při posouzení naplnění zákonných podmínek § 8 katastrálního zákona, a to, že katastrální úřad dne 12. 11. 2001 rozhodl pouze o vkladu vlastnického práva.

V odůvodnění rozsudku krajský soud mimo jiné uvedl, že přesný postup a podobu vyznačení dne povolení vkladu a vkladu práv stanoví § 35 odst. 2 vyhlášky č. 190/1996 Sb. Toto ustanovení upravuje podobu doložky o vkladu práva, která dle odst. 2 daného ustanovení zní „...Vklad práva povolen rozhodnutím č. j.....“ Vklad práva zapsán v katastru nemovitostí dne....“ Smlouva opatřená danou doložkou se pak doručuje všem účastníkům řízení. Ještě podrobněji je postup katastrálního úřadu a podoba doložky, již se opatřuje přezkoumávaná listina, upraven v interním předpisu pro katastrální úřady, kterým je prozatímní jednací řád katastrálního úřadu č. 1481/2002-23 ze dne 30. září 2002. Tento jednací řád v čl. 20 odst. 6 přesně stanoví podobu doložky o vkladu práva pro případ, že se doložkou opatřuje smlouva, v níž je sjednáno více práv, jež vznikají vkladem do katastru nemovitostí. V takovém případě „pod doložkou se doplní výčet práv zapsaných podle návrhu na vklad, jsou-li v listině sjednána další práva, která nejsou navrhována k zápisu do katastru nebo odkaz na písemnou formu pravomocného písemného rozhodnutí o povolení vkladu „O povolení vkladu bylo vydáno písemné rozhodnutí, které nabylo právní moci dnem...“ (doplní se den právní moci rozhodnutí o povolení vkladu), přitom toto rozhodnutí katastrální úřad připojí k listině tak, aby se stalo jeho neoddělitelnou součástí.“

S ohledem na citovaná ustanovení právních předpisů je nutno vykládat samotné pravomocné rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 12. 11. 2001. V návrhu bylo ve smyslu § 4 odst. 3 písm. c) zák. č. 265/1992 Sb., označeno více práv, která mají být do katastru zapsána, a to jak vlastnické právo k označeným nemovitostem, tak předmětné věcné břemeno. Pokud katastrální úřad neshledal tento návrh vzhledem k výslovnému označení vlastnického práva i věcného břemene a vzhledem k formulaci závěrečného návrhu (výslovně navrhován jen vklad práva vlastnického) nesrozumitelným, nepostupoval dle 5 odst. 5 zák. č. 265/1992 Sb. a následně po přezkoumání předložené smlouvy ze dne 9. 1. 2001 a zákonem stanovených skutečností vyslovil, že se povoluje vklad práv (použit plurál, tj. více práv, na rozdíl od formulace doložky „vklad práva povolen.., vklad práva zapsán...“ v 35 odst. 2 vyhl. č. 190/1996 Sb.), nelze dospět než k závěru, že v daném případě bylo katastrálním úřadem pravomocně rozhodnuto o povolení vkladu jak vlastnického práva, tak práva odpovídajícího předmětnému věcnému břemeni Proto v daném případě byla smlouva ze dne 9. 10. 2001 opatřena doložkou o povolení vkladu práv a katastrální úřad nepoužil postup uložený mu v čl. 20 odst. 6 jednacího řádu, tedy neuváděl výčet povolených práv. Vůle katastrálního úřadu, vyjádřená v pravomocném rozhodnutí o povolení vkladu práv ze dne 12. 11. 2001, jednoznačně vyplývá i z jeho rozhodnutí č. j. OR-164/2004-510/3 ze dne 16. 2. 2005. Soud zde připomíná, že proti rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva není dle § 5 odst. 3 katastrálního zákona opravný prostředek přípustný a zeměměřický a katastrální inspektorát není v tomto případě odvolacím orgánem ve smyslu § 4 písm. d) zák. č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, který by byl povolán přezkoumávat rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí.

Vkladové řízení o návrhu ze dne 7. 11. 2001 tak skončilo pravomocným povolením vkladu vlastnického práva i práva odpovídajícího věcnému břemeni. Následně však došlo

ve vlastní činnosti katastrálního úřadu k pochybení, které spočívalo v tom, že na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu práv nedošlo k vlastnímu faktickému zápisu těchto práv do souboru popisných informací katastrálního operátu a nebyl tak v podstatě dovršen proces vkladu těchto práv. V ust. § 14 zák. č. 265/1992 Sb. je totiž vklad vázán na vlastní zápis do katastrálních operátů. Skutečnost, že vlastní změna v souboru popisných informací v katastrálním operátu nebyla provedena, je dokladována i výkazem změn č. V-3370/2001-501, který je ve smyslu § 43 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 190/1996 Sb. dokladem o vyznačení změn v katastrálním operátu. Soud má však za to, že právě pochybení katastrálního úřadu, který na základě vlastního pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu vlastnického práva a práva odpovídajícího věcného břemene, v katastrálním operátu provedl pouze změnu ohledně práva vlastnického, nikoli již změnu ohledně věcného břemene, je nutno považovat za zřejmý omyl při vedení katastru ve smyslu 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Pokud tedy na chybný stav v katastrálním operátu žalobce společně se společností T. s. r. o. upozornili a navrhovali, aby byl údaj o věcném břemenu opraven na základě rozhodnutí č. V-3370/2001 ze dne 12. 11. 2001 a smlouvy ze dne 9. 1. 2001 opatřené doložkou o vkladu práv, bylo na místě vydat rozhodnutí, kterým by oprava chyby, spočívající v doplnění zápisu práva odpovídajícího věcnému břemenu a věcného břemene do souboru popisných informací katastrálního operátu, byla dle 8 odst. 5 katastrálního zákona povolena.

Stěžovatel napadl včasnou kasační stížností rozsudek krajského soudu z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) a tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a dále z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a tedy nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí.

V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že na základě návrhu ze dne 7. 11. 2001 bylo rozhodnuto pouze o vkladu vlastnického práva, nikoli o vkladu věcného břemene. Závěr soudu o tom, že bylo rozhodnuto i o vkladu věcného břemene, nemá oporu ve spise. Soud v odůvodnění zcela nesrozumitelně argumentuje skutečností, že katastrální úřad vyslovil, že se povoluje „vklad práv“, a že vzhledem k tomu, že byl v doložce použit plurál (na rozdíl od formulace „vklad práva povolen“) nelze dospět než k závěru, že bylo pravomocně rozhodnuto o povolení vkladu jak vlastnického práva, tak i věcného břemene. Tato argumentace soudu je však zcela nepochopitelná, neboť při nahlédnutí do předmětného spisu a konkrétně pak do doložky vyznačené na smlouvě je zcela jednoznačné, že zde plurál použit není, a je zde uvedena doložka „vklad práva povolen rozhodnutím č. j.“. Není vůbec zřejmé, na základě čeho soud dospěl k závěru, že v doložce byl použit plurál a bylo rozhodnuto o vkladu více práv, a v tomto shledává rozhodnutí soudu nesrozumitelným a nepřezkoumatelným.

Soud v odůvodnění napadeného rozsudku dále uvádí, že katastrální úřad pochybil v tom, že na základě pravomocného rozhodnutí o povolení vkladu práv nedošlo k jejich faktickému zápisu do souboru popisných informací katastrálního operátu. Tento závěr považuje za nesprávný, stejně jako závěr o tom, že vklad práva odpovídajícího věcnému břemenu byl povolen. Především zdůrazňuje, že vklad práva odpovídajícího věcnému břemenu nebyl účastníky smlouvy nikdy navrhován. V návrhu na vklad doručeném katastrálnímu úřadu dne 7. 11. 2001 bylo navrhováno pouze povolení vkladu vlastnického práva, nikoli vklad věcného břemene. Tento návrh nazvali účastníci smlouvy jako „Návrh na povolení vkladu do katastru na základě kupní smlouvy o převodu vlastnictví k nemovitostem“. V návrhu je konstatováno předložení 4 vyhotovení kupní smlouvy ze dne 9. 10. 2001 o převodu

vlastnictví a o zřízení věcného břemene, a je zde výslovně formulován návrh na povolení vkladu vlastnického práva k nemovitostem. Vklad práva odpovídajícího věcnému břemeni navrhován nebyl. Katastrální úřad tedy správně rozhodl pouze o vkladu vlastnického práva, neboť obsahem návrhu na vklad je katastrální úřad vázán.

Jediné drobné pochybení, kterého se katastrální úřad dopustil, byla skutečnost, že nepoužil postup uložený článkem 20 odst. 6 prozatímního jednacího řádu katastrálního úřadu (č. 148 1/2002-23), které ukládá pro případ, že jsou v listině sjednána i další práva, která nejsou navrhována k zápisu do katastru, doplnit pod doložku výčet práv zapsaných do katastru. Ze skutečnosti, že v doložce je uvedeno vklad práva povolen, a rovněž z toho, že v katastru nemovitostí byl fakticky proveden pouze zápis vlastnického práva, neboť pouze vklad vlastnického práva byl navrhován, je však dostatečně zřejmé, že katastrální úřad pravomocně rozhodl pouze o povolení vkladu vlastnického práva.

Stěžovatel považuje za nutné zdůraznit, že katastrální úřad na základě návrhu ani nemohl rozhodnout o povolení vkladu věcného břemene, neboť byl vázán návrhem, ve kterém bylo výslovně navrhováno pouze povolení vkladu vlastnického práva. Je nutno konstatovat, že navrhovatel vyjadřuje svou vůli v návrhu na vklad, a je tedy v jeho dispozici, zda navrhne povolení vkladu všech práv, která jsou odůvodněna skutečnostmi uvedenými ve smlouvě nebo pouze některého z nich. Vzhledem k tomu, že řízení o povolení vkladu je zahajováno pouze na návrh, může katastrální úřad rozhodovat pouze o tom, co je navrhováno. Jestliže je v návrhu požadováno zapsat méně práv než kolik by na základě listiny bylo možno zapsat, katastrální úřad nemůže povolit zapsat více práv, než je v návrhu požadováno.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti považuje za nesprávný závěr soudu o tom, že bylo na místě vydat rozhodnutí, kterým by oprava chyby, spočívající v doplnění zápisu práva odpovídajícího věcnému břemeni a věcného břemene do souboru popisných informací katastrálního operátu byla povolena. Vzhledem k tomu, že věcné břemeno nebylo nikdy navrhováno k zápisu, jeho vklad nebyl a ani nemohl být povolen.

Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že stěžovatel opírá důvod kasační stížnosti o své přesvědčení, že katastrální úřad rozhodl pouze o vkladu práva vlastnického a nikoli o vkladu práva odpovídajícího věcnému břemeni. Své přesvědčení opírá pouze o obsah podání jímž došlo k zahájení řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí. Práva a povinnosti účastníků řízení se ve správním řízení zakládají však rozhodnutím správních orgánů, kterým v předmětném případě je rozhodnutí o povolení vkladu do katastru nemovitostí.

Podle § 5 odst. 3 zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, lze rozhodnutí o povolení vkladu provést jen zápisem ve spisu, přičemž podle § 6 téhož zákona se povolení vkladu vyznačí na přezkoumávané listině doložkou. Pokud by v listině byla sjednána ještě další práva, která by nebyla navrhována k zápisu do katastru, a o nichž by tedy nebylo rozhodováno, doplňuje se pod doložku výčet zapsaných práv do katastru nemovitostí nebo odkaz na písemné vyhotovení rozhodnutí, které se neoddělitelně k listině připojí. Výsledkem správního řízení je rozhodnutí, jehož forma

průchod žádným pochybnostem stran rozsahu a dosahu účinků jeho právní moci nedává ani stěžovateli ani komukoliv jinému.

Žalobce navrhuje kasační stížnost zamítnout a rozhodnout o povinnosti stěžovatele nahradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4800 Kč.

Žalovaný se ke kasační stížnosti vyjádřil tak, že pokud jde o stanovisko k podané kasační stížnosti odkazuje na obsah jím vydaných rozhodnutí v odvolacím řízení, kasační stížnost je zdůvodněna obdobně, a proto s jejím obsahem v podstatě souhlasí.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel tvrzené nesprávné posouzení právní otázky soudem spatřuje v tom, že krajský soud v předchozím řízení nesprávně posoudil otázku, že vkladové řízení o návrhu ze dne 7. 11. 2001 skončilo pravomocným povolením vkladu jak vlastnického práva, tak i práva odpovídajícího věcnému břemeni.

Stěžovatel dále tvrzené nesprávné posouzení právní otázky soudem spatřuje v tom, že krajský soud v předchozím řízení nesprávně posoudil otázku zda bylo na místě vydat rozhodnutí, kterým by oprava chyby, spočívající v doplnění zápisu práva odpovídajícího věcnému břemeni a věcného břemene do souboru popisných informací katastrálního operátu byla dle § 8 odst. 5 katastrálního zákona povolena.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto :

Ustanovení § 151o odst.1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pro projednávané období stanoví, že věcná břemena vznikají písemnou smlouvou, na základě závěti ve spojení s výsledky řízení o dědictví, schválenou dohodou dědiců, rozhodnutím příslušného orgánu nebo ze zákona. Právo odpovídající věcnému břemenu lze nabýt také výkonem práva (vydržením); ustanovení § 134 zde platí obdobně. K nabytí práva odpovídajícího věcným břemenům je nutný vklad do katastru nemovitostí.

Dle ustanovení § 4 odst. 3 písm. c) zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv do katastru nemovitostí, ve znění pro projednávané období, návrh na zahájení řízení musí obsahovat označení práv, která mají být zapsána do katastru.

V návrhu na vklad doručeném katastrálnímu úřadu dne 7. 11. 2001 na základě smlouvy uzavřené mezi společností T. s. r. o. jako prodávajícím a žalobcem A. s. r. o. jako kupujícím bylo navrhováno pouze povolení vkladu vlastnického práva.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem žalovaného a stěžovatele, že v řízení o povolení vkladu práv do katastru nemovitostí rozhoduje katastrální úřad výlučně o návrhu účastníků řízení, tedy je rozhodující obsah předloženého návrhu a ne obsah smlouvy, která je jeho přílohou. Katastrální úřad je vázán návrhem.

Krajský soud podpořil svůj závěr o tom, že katastrální úřad rozhodl i o vkladu práva odpovídajícího věcnému břemeni následující argumentací:

Ještě podrobněji je postup katastrálního úřadu a podoba doložky, jíž se opatřuje přezkoumávaná listina, upraven v interním předpisu pro katastrální úřady, kterým je prozatímní jednací řád katastrálního úřadu č. 1481/2002-23 ze dne 30. září 2002. Tento jednací řád v čl. 20 odst. 6 přesně stanoví podobu doložky o vkladu práva pro případ, že se doložkou opatřuje smlouva, v níž je sjednáno více práv, jež vznikají vkladem do katastru nemovitostí. V takovém případě „pod doložkou se doplní výčet práv zapsaných podle návrhu na vklad, jsou-li v listině sjednána další práva, která nejsou navrhována k zápisu do katastru nebo odkaz na písemnou formu pravomocného písemného rozhodnutí o povolení vkladu.

K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že prozatímní jednací řád katastrálního úřadu č. 1481/2002-23 ze dne 30. září 2002 byl účinný od 1. 11. 2002 do 1. 1. 2006. V době rozhodování katastrálního úřadu o návrhu na vklad katastrální úřady postupovaly podle Opatření č. 4982/1996-23 Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního (účinnost od 6. 11. 1996 do 1. 11. 2002), který v čl. 17 ohledně povolení vkladu stanoví v odst. 2, že postup při vyznačení doložky je upraven v § 35 odst. 2 vyhlášky.

Vyhláška č. 190/1996 Sb., ve znění pro projednávané období stanoví v ustanovení § 35 odst. 2, že katastrální úřad v případě povolení vkladu vyznačí na prvopisech smlouvy doložku:

„Katastrální úřad v.....
Vklad práva povolen rozhodnutím č. j.
Vklad práva zapsán v katastru nemovitostí dne
Právní účinky vkladu vznikly dnem“.

K doložce se připojí otisk razítka katastrálního úřadu se státním znakem, datum a podpis odpovědného pracovníka. Smlouva opatřená doložkou se doručí všem účastníkům řízení.

Vyhláška v citovaném ustanovení upravuje doložku vyznačovanou na prvopisech smlouvy. Na prvopise kupní smlouvy mezi společnostmi T. s. r. o. jako prodávajícím a žalobcem A. s. r. o. jako kupujícím doložka obsahuje text „vklad práva povolen...“. Text „Vklad práv...“ je uveden pouze v Zápisu o rozhodnutí o povolení vkladu práva k nemovitostem ze dne 12. 11. 2001.

V odstavci 3 čl. 17 výše uvedený interní předpis (Opatření č. 4982/1996-23 Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního) stanoví pod písm. b), že v textu doložky se doplní druhý řádek spisovou značkou; je-li např. obsahem jedné smlouvy převod nemovitostí a vznik nebo zánik věcného břemene, uvedou se obě označení druhu vkladu „V11, V3“, a jsou-li obsahem jedné smlouvy, např. převod nemovitostí a vznik nebo zánik dvou různých věcných břemen, uvedou se vždy při označení druhu vkladu „V1, V3, V3“.

Text doložky na kupní smlouvě o převodu nemovitostí a zřízení věcného břemene uzavřené podle občanského zákoníku mezi společnostmi T. s. r. o. a žalobcem je následující:

Katastrální úřad v Ú. L.
Vklad práva povolen rozhodnutím č. j. 21011 V-3370/2001
Vklad práva zapsán v katastru nemovitostí dne 12. 11. 2001

Právní účinky vkladu vznikly 7. 11. 2001,

Dále je připojen otisk úředního razítka, datum a podpis odpovědného pracovníka.

K argumentům krajského soudu, že proti rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva není dle § 5 odst. 3 katastrálního zákona opravný prostředek přípustný a zeměměřický a katastrální inspektorát není v tomto případě odvolacím orgánem ve smyslu § 4 písm. d) zák. č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, který by byl povolán přezkoumávat rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí, Nejvyšší správní soud uvádí, že o otázce povolení vkladu práva odpovídajícího věcnému břemenu do katastru nemovitostí si žalovaný činil úsudek v rámci řízení o odvolání proti rozhodnutí katastrálního úřadu č. j. OR-164/2004-510/3 ze dne 16. 2. 2005 jako o předběžné otázce a nerozhodoval zde o odvolání proti rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu práva.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že rozhodnutím katastrálního úřadu byl povolen pouze vklad vlastnického práva. Pokud tedy rozhodnutím katastrálního úřadu nedošlo ke vkladu práva odpovídajícího věcnému břemenu, nejedná se o zřejmý omyl při vedení katastru ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

Stěžovatel dále napadl kasační stížností rozsudek krajského soudu z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a tedy nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí soudu, kterou spatřuje v tom, že není vůbec zřejmé, na základě čeho soud dospěl k závěru, že v doložce byl použit plurál a bylo rozhodnuto o vkladu více práv a v tomto shledává rozhodnutí soudu nesrozumitelným a nepřezkoumatelným.

Nejvyšší správní soud shledal rozhodnutí krajského soudu z hlediska důvodu uváděného stěžovatelem srozumitelným. Krajský soud v odůvodnění argumentuje skutečností, že katastrální úřad vyslovil, že se povoluje „vklad práv“, a že vzhledem k tomu, že byl v doložce použit plurál (na rozdíl od formulace „vklad práva povolen“) nelze dospět než k závěru, že bylo pravomocně rozhodnuto o povolení vkladu jak vlastnického práva, tak i věcného břemene.

V textu doložky na kupní smlouvě o převodu nemovitostí a zřízení věcného břemene uzavřené mezi společností T. s. r. o. a žalobcem je uvedeno „vklad práva povolen“, text „Vklad práv...“ je uveden pouze v Zápise o rozhodnutí o povolení vkladu práva k nemovitostem ze dne 12. 11. 2001, ze kterého krajský soud při své argumentaci vycházel.

Vyhláška č. 190/1996 Sb. ve znění pro projednávané období však upravuje v ustanovení § 35 odst. 2 podobu doložky vyznačované katastrálním úřadem v případě povolení vkladu na prvopisech smlouvy.

V tomto pochybení krajského soudu nejde o nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí, ale o vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v posuzované věci byl prokázán důvod kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., proto nezbylo, než na základě kasační stížnosti tento rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu

k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. V novém rozhodnutí o věci rozhodne krajský soud i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu